

Székely Szilvia †

(Pécs, 1956. május 21.– Budapest, 2009. április 27.)

Keszthelyen született, Balatonyörökön élte gyerek- és ifjúkorát. Édesapja villanszerelő, édesanyja varrónő volt. Pécsen végezte iskolai tanulmányait, általános iskola után a Leőwey Klára Gimnáziumban érettségizett, majd Pécsen, a Magyar írók könyvesboltjában kezdett el dolgozni. Kulturális rendezvényeket szervezett itthon és külföldön, illetve egy nagy könyvesboltot vezetett a Váci utcában, majd az Állami Könyvkiadó Vállalat központjában helyezkedett el. 1977-ben ment férjhez Gál Istvánhoz (FTC evezős sportolója) és Budapestre költözött, egy fiú és egy lány gyermekük (Dezső 1978, Dóri 1986) született. 1995-ben súlyos betegsége miatt abba kellett hagynia a munkát.

1970-ben kezdett el vitorlázni testvérével, Antallal az Orfűi Vízügyi Vitorlás Egyesületnél. Négy évig együtt kalózkodott a testvérpár, majd tisztán női párosban folytatta Vincze Sárával 1978-ig. Ezután szakmai karrierje miatt a vitorlázásban hosszabb szünet következett számára, de visszatért a vitorlázáshoz, fia vitorlázóvá válásának irányítása mellett aktív szerepet vállalt szervezési és rendezési feladatokban. Agárdon, a Sirály Vízi Sport Clubban, Sipos Péter kérésére kapcsolódott be a Finn osztály életének szervezésébe, 1998–2005-ig a Finn Osztálysövetség főtitkára volt. Az önállóan – a többi osztálytól függetlenül – rendezett Finn Dingi Bajnokságokon ezekben az években a résztvevők létszáma a többszörösére nőtt, remek hangulatú, színvonalas versenyeket rendezett.

2001-ben agárdi székhelyét balatonfüredire váltotta. Ettől kezdve elsősorban az MVSz-telepen, az ott zajló versenyek körül tevékenykedett. Világversenyek (Zoom világbajnokság, Soling Eb stb.) és nagy nemzetközi versenyek szervezésében és lebonyolításában vett részt. Tevékenységének köszönhetően mindig szélesedett a magyar vitorlásélet versenyzői bázisa. Különleges versenyek szervezésével adott kedvet sokaknak a versenyzéshez. Ilyen volt például a Rendőrbajnokság lebonyolítása, ahol a szervezésen, rendezésen túl a hajók összegyűjtésén át a díjak beszerzéséig szokása szerint mindenben részt vett. Sokat tett azért is, hogy régi versenyzőket visszacsalogasson a vízhez. Nevéhez fűződik az agárdi Laurel Kupa megszervezése, amelyen az ötven évnél idősebb finnek vehetnek részt. Ennek révén számos nagy versenyzőt, olyan egykori bajnokokat is visszahozott a versenyzés világába, akik évek, évtizedek óta nem álltak rajthoz. Hozzá kötődik a 2006-os Finn Masters Világbajnokság szervezése is. Füredre átkerülve szárnyai alá vette az utánpótlás korú versenyzőket is. Mecénás és szponzorszerző tevékenységével sok támogatást szerzett a tehetséges ifjú magyar versenyzők számára. 2007-ben ő írta az Adriatic Challenge számára a magyar tengeri nagyhajós bajnokság győztes pályázatát. Versenyigazgatói munkájának is köszönhetően az előző évinél csaknem kétszer több hajó nevezett. Az ő ötlete alapján kezdődött el és lankadatlan szervezői tevékenységének köszönhetően az utánpótlás bevonása a tengeri nagyhajós versenyzésbe. Megszervezte, hogy a legjobb magyar utánpótlás-nevelő egyesületek versenyzőiből kiválogatott csapatok egy-egy kormányos vezető segítségével a rendezőségtől kapott hajókon és csapatszponzorok égisze alatt megküzdjenek az utánpótlás tengeri bajnoka címért.

Éveken keresztül tartó súlyos betegségét nem lehetett megállítani. 2009-ben hunyt el, a budapesti Farkasréti temetőben helyezték örök nyugalomra. Legyen szó bármilyen vitorlás versenyről, versenyzők érdekeiről, ha Székely Szilvi vette kézbe az ügyet, akkor biztos, hogy történt valami előrelépés, pezsgett az élet. Ahol megjelent, rövidesen értelmet nyert a vitorlás klub szó. Társaság lett és versenyek születtek vagy alakultak jobba...